

digheder at føre en særlig kontrol med bestemte arter af levnedsmidler eller bestemte levnedsmiddelvirksomheder efter nærmere herom givne regler. Indenrigsministeren kan endvidere påbyde, at der i nærmere bestemte områder som tillæg til den gældende sundhedsvedtægt eller — hvor sundhedsvedtægt ikke findes — ved særskilt regulativ indføres særlige regler om mælk og fløde, herunder også kontrol med mælkenes produktion, jfr. § 2 i lov nr. 183 af 23. juni 1932 om mælkekontrol. De nævnte regler affattes efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse, idet dog reglerne om tilsyn med besætningerne affattes efter bestemmelse af landbrugsministeren.

Stk. 2. De af tilsynet truffene afgørelser kan indbringes for indenrigsministeren, for så vidt angår overtrædelse af bestemmelser fastsat af fiskeriministeren i henhold til § 12, stk. 2, dog for denne.

§ 16.

Stk. 1. De tilsynsførende myndigheder har adgang overalt, hvor de i §§ 1 og 13 omhandlede varer omsættes eller i omsætningsøjemed tilvirkes, opbevares eller forsendes; de kan i det omfang og på de områder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse, kræve sig forretningens bøger forelagt og har ret til at udtage prøver. Virksomhedens indehaver, hans stedfortræder og personalet i virksomheden er pligtige at være de tilsynsførende behjælpelige ved udøvelsen af tilsynet, herunder ved udtagning af prøver, gennemsyn af regnskaberne og lignende.

Stk. 2. De tilsynsførende myndigheder er under ansvar efter borgerlig straffelov af 15. april 1930 §§ 152 og 263, jfr. § 3, 3. stk., i lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd, forpligtet til overfor alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan udfærdige nærmere bestemmelser for de tilsynsførende myndigheder og herunder give regler om deres udtagelse af prøver.

§ 17.

Stk. 1. Sundhedskommissionen kan efter indhentet erklæring fra embedslægen eller vedkommende kommunalt ansatte dyrlæge forbyde salg af varer, som ikke skønnes at opfylde kravene i § 2. Samme myndighed kan indenrigsministeren tillægge den, hvem han efter § 15 har overdraget tilsynet.

Stk. 2. Beslutning om forbud mod salg skal straks meddeles den, i hvis besiddelse varen er, med tilkendegivelse af, at sagen kan indbringes til afgørelse af indenrigsministeren. Sådant indbringelse må ske inden 14 dage efter, at tilkendegivelsen er meddelt vedkommende, og fritager ikke den pågældende for at efterkomme forbudet.

Stk. 3. Forhandlere af sådanne levnedsmidler, som formodes at være stridende mod reglerne i § 2, er forpligtet til på forlangende af sundhedskommissionen eller politiet at opgive, hvem der har leveret varen eller de deri indgåede bestanddele.

§ 18.

Stk. 1. Hvis en virksomhed i medfør af § 15 underkastes en særlig kontrol, skal denne virksomhed betale udgiften herved efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 2. Udgiften ved det tilsyn, som sundhedskommissionen fører med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov, betales af vedkommende kommunale kasse.

Stk. 3. De øvrige udgifter ved tilsynet betales af statskassen, for så vidt ikke andet følger af særlig lovgivning.